

***Cattleya esalqueana* (Blumensch. ex Pabst) Van den Berg**

Synoniem: *Laelia esalqueana* Blumensch. Ex Pabst

Sectie *Parviflorae* Subsectie *Esalqueanae*

Vindplaats

Deze leuke, kleine soort wordt gevonden op de zandsteenrotsen in Brazilië en wel speciaal in de staat Minas Gerais, tussen de plaatsen Gouveia en Curvelo. Ze worden daar sterk bedreigd door de vele bosbranden die daar dikwijls woeden. Deze bosbranden vernietigen daar voor vele jaren de zo noodzakelijke mycorrhiza en al-leen tussen de rotsspleten en op uitstekende rotspunten die onbereikbaar zijn voor deze branden en veelal moeilijk bereikbaar zijn voor de beroepsverzamelaars, zijn ze enigermate veilig. Ze groeien daar op plm. 1200 meter boven de zeespiegel in de volle zon. Met is daar 's winters schraal, koud en droog.

Beschrijving

Laelia esalqueana Blum, werd voor het eerst beschreven door Almiro Blumen-schein in September 1960 in een tamelijk onbekend tijdschrift - "Publicagao Cientifi-ca" - een uitgave van de Universiteit van Piracicaba, een plaats gelegen in de staat Sau Paulo.

De afdeling van deze universiteit waaraan de heer Blumenschein was verbonden, heette: Escola Superior de Agricultura "Luiz de Queiroz" • (ESALQ) • Aan de initialen van deze onderwijsinstelling heeft deze soort dan ook zijn "doop"-naam te danken.

De totale hoogte van deze plant is plm 8 cm; de korte stevige bulben lopen taps toe, het onderste gedeelte haalt een diameter van 8 mm en de lengte van de bulben is 3 cm met daarbovenop een enkel dik, stug en leerachtig blad van nauwelijks 5 cm lengte. Het blad staat rechtop en blijft min of meer gevouwen. Het blad en de bulbe zijn donker-olijfgroen en de kleur kan purperrood aanlopen bij een goede belichting. De bloemstengel ontspringt vanuit een kleine spatha van 10 mm bovenop de bulb en tussen het gevouwen blad. De bloemstengel groeit slechts weinig boven het blad uit. Aan het einde van de bloemstengel ontwikkelen zich 2 tot 4 bloemen, die zich successievelijk na elkaar openen; de diameter van de bloemen is ongeveer 2½ cm. De foto hierboven geeft een vergroting aan van plm. 3 x de ware grootte. De lip bereikt een lengte van 10 mm en de zijlobben van de lip bedekken de stempelzuil geheel; de middenlob is zeer kort en afgerond, het uiteinde is

Uitgave: Nederlandse Orchideeën Vereniging. Auteursrechten voorbehouden licht gegolfd. De bloeitijd valt, na de gewenning aan ons klimaat, in het late voorjaar.

Cultuur

Zoals de meeste soorten uit de *Parviflorae*-sectie, neemt ook deze *Laelia* zeer weinig ruimte in. Potcultuur is wel de meest aangewezen methode. We moeten zorgen dat de pot die we gaan gebruiken, zoals bij vele andere soorten, niet te groot is. Een potje van 5 cm doorsnede is meestal voldoende bij deze soort.

Als oppotmedium voldoet pure osmunda het beste; het heeft het voordeel, dat het redelijk snel droog is en niet te snel verteert.

Laelia esalqueana en al zijn andere kleine mede-"broeders" verlangen het gehele jaar door zeer veel zonlicht.

In de winter, na het uitrijpen van de bulben hebben ze een strenge rust nodig en de temperatuur mag in die periode gerust tot 6° à 8°C dalen. Gedurende de groeitijd is het het beste om de dagtemperatuur niet boven de 35°C te laten komen. Naar mijn mening kunnen zelfs cactuskwekers deze alpine soorten gerust tussen hun stekelige zorgenkinderen plaatsen. Deze laatsten verlangen eveneens grote verschillen tussen dag- en nachttemperatuur en deze temperatuurverschillen zijn zeer belangrijk om de planten in bloei te laten komen.

L.J.M. Janssen
december 1984

